

- 2) Artykuł 10 dyrektywy 2001/83, zmienionej dyrektywą 2012/26, w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego, którego dotyczy procedura zdecentralizowana wydawania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, do którego wpłynęła skarga wniesiona przez posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu referencyjnego produktu leczniczego na decyzję dotyczącą pozwolenia na dopuszczenie do obrotu generycznego produktu leczniczego w tym państwie członkowskim wydaną przez właściwy organ tego państwa, jest właściwy do dokonania kontroli ustalenia początku biegu okresu ochrony danych referencyjnego produktu leczniczego. Sąd ów nie jest natomiast właściwy do dokonania weryfikacji, czy pierwotne pozwolenie na dopuszczenie do obrotu referencyjnego produktu leczniczego udzielone w innym państwie członkowskim zostało wydane zgodnie z tą dyrektywą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 23.1.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 22 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürtingen – Niemcy) – postępowanie karne przeciwko Faizowi Rasoolowi

(Sprawa C-568/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Usługi płatnicze — Dyrektywa 2007/64/WE — Artykuł 3 lit. e) i o) — Artykuł 4 pkt 3 — Załącznik — Punkt 2 — Zakres stosowania — Eksploatacja terminali wielofunkcyjnych umożliwiających wypłatę gotówki w salonach gier hazardowych — Spójność praktyki karnej organów krajowych — Przepadek kwot uzyskanych z nielegalnej działalności — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 17]

(2018/C 166/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Nürtingen

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Faiz Rasool

przy udziale: Rasool Entertainment GmbH

Sentencja

Artykuł 4 punkt 3 dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE w związku z pkt 2 załącznika do niej należy interpretować w ten sposób, że oferowana klientom przez podmiot prowadzący salony gier usługa wypłaty gotówki za pośrednictwem terminali wielofunkcyjnych zainstalowanych w tych salonach gier nie stanowi „usługi płatniczej” w rozumieniu tej dyrektywy, jeżeli podmiot ten nie dokonuje żadnej transakcji na rachunkach płatniczych tych klientów, a prowadzona przez niego w związku z tym działalność ogranicza się do udostępniania tych terminali i zaopatrywania ich w gotówkę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 23.1.2017.